

Det i den Statsunderstøttelse, som i en Arrække er kommen lignende Undervisningsanstalter saavel i som uden for Kjøbenhavn til gode, idet de sluttelig fremhæve, at deres talrige Elevers Forberedelse til de nævnte Eksaminer ikke har paapørt Staten ret store Udgifter i Sammenligning med de Beløb, der hvert Aar tilstaaes dimissionsberettigede og andre Stoler. — Det ses ikke, om Andragendet har været hos Kirke- og Undervisningsministeren.

Udvalget gør ingen Indstilling.

64. Fra 2,976 Skibsredere, Skibsførere, Fiskere, Lodserm. fl. fra hele Landet om Anlæg af Tilflugts- og Fiskerihavne paa Sjællands Vestkyst og Bornholms Østkyst. (Indbragt den 14de Januar 1897 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amt's 1ste Valgkreds, S. C. Christensen.)

I de sidste 30—40 Aar er der utrættelig, men desværre hidtil uden andet Resultat end et Utal af Betænkninger, af Repræsentanter af Sømandsstanden og Fiskerbefolkningen i Tale og Skrift, gennem Deputationer og Adresser til Regering og Rigsdag, udtalt Ønsker om og arbejdet for Anlæg af Tilflugts- og Fiskerihavne paa Vestkysten af Sjælland og Østkysten af Bornholm. Andragerne nære det Haab, at Tiden nu maa være kommen til at indødelomme dette Ønske. Vel er det ikke ubekendt for dem, at der vil medgaa store Beløb til Anlæg af disse Havne, men naar henfås til de langt flere Millioner Kroner af Statens Midler, der, medens Kravene om disse Havne have været oppe, ere anvendte til Jærnbaneanlæg, som ikke have bragt større Rente, end der kan paaregnes af Havnene, kan Ønsket om disse Anlæg ikke anses for ubilligt. Ønskets Berettigelse træder endnu stærkere frem, naar Hensyn tages til den humane Side af Sagen, altsaa Statens utvivlsomme Pligt til at gøre Livsvilkaarene taaleligere for dem af dens Borgere, der under stadig Livsfare maa paa det aadne Hav tjene det daglige Brød. Og saa i 1896 har Havet taget adskillige Mennekkeliv, der utvivlsomt vilde være blevne fæaaede, saa fremt de ønskede Havne havde været anlagte. Andragerne bede i Genhold hertil og til de omfattende Fremstillinger om Nyttens af og Trangen til Tilflugts- og Fiskerihavne paa de nævnte, farligste Kyststrækninger af vort Land, der oftere have foreligget for Lovgivningsmagten, Regering og Rigsdag om allerede i indeværende Samling at bevilge de nødvendige Midler til flere Havne paa disse Kyster.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.

65. Fra Husmand P. C. Nielsen af Øsløs om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 16de Januar 1897 af Folketingsmanden for Tisted Amt's 1ste Valgkreds, Nørhave.)

Andrageren, der nu er 61 Aar gammel, ubemidlet og meget svagelig, blev i Aaret 1858 Soldat ved 8de Bataillon, til hvilken Afdeling han blev indtaldt i 1864. Paa Marchen fra Kiel til Slesvig paadrog han sig et smertefuldt Blodaarebrok, der — efter Lægeattesten — hindrede ham i at marchere eller deltage i andre legenlige Anstrængelser i Tjenesten, og blev da den 19de Januar 1864 erklæret „for stædse utjenstedygtig til den egentlige Land- og Søkrigstjeneste, men tjenlig til Militærarbejder i 3dje Klasse“. Under 29de September 1892 har Finansministeren afflaaet hans Andragende om Understøttelse som Invalid, idet det ikke ansaas for godtgjort, at hans Skade var paadraget ved den militære Tjeneste. Idet han henviser til Indholdet af sit tidligere Andragende til Invalidbekyrdelsen, beder han nu om Rigsdagens Bistand til at faa Invalidunderstøttelse, hvortil han anser sig berettiget, og som han i høj Grad trænger til.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.